

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 113.851 van 18 december 2002
in de zaak A. 102.150/VII-23.332**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. VAN PETEGEM,
 kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
 Leegstraat 217

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 21 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht per aangetekend schrijven verzonden op 21 februari 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. LAMOOT, die, loco advocaat K. VAN PETEGEM, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 8 september 2000 en verklaarde zich op 14 september 2000 vluchteling.

1.2. Op 30 november 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 20 februari 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt :

"Betrokkene werd verhoord op 7 februari 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Engelse taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Van Petegem Katy.

Betrokkene, die stelde de Kameroense nationaliteit te bezitten en uit Ekondo Titi (South West Province) afkomstig te zijn, verklaarde dat zijn vader, S. W., sedert een niet nader door hem bepaalde datum in 1998 lid werd van de secessionaire beweging, de "SCNC" (Southern Cameroon National Council). Op een voor betrokkene onbekende datum in 1999 werd zijn vader de lokale leider van de SCNC te Ekondo Titi. Betrokkene oefende zelf geen politieke activiteiten uit, noch behoorde hij tot een politieke partij of beweging. In de nacht van 30 op 31 december 1999 verkondigde Alobwede Ebong de scheiding tussen Engels en Frans Kameroen op Radio Buea. Op 7 januari 2000 hield betrokkenes vader een vergadering in zijn woning te Ekondo Titi

met andere leden van de SCNC. Op 8 januari 2000 werd betrokkene vader gearresteerd in zijn woning door de gendarmes. Betrokkene vader werd mishandeld en ondervraagd tijdens zijn opsluiting in de gevangenis van Buea. Na een maand werd hij in vrijheid gesteld met de hulp van een advocaat, Ashu. De gendarmes kwamen drie keer naar de woning om met betrokkene vader te praten. Op 30 juli 2000 woonde betrokkene vader een vergadering bij van de SCNC in Buea. Op 31 juli 2000 hield betrokkene vader een meeting in zijn woning over een geplande demonstratie in Ekondo. Op 1 augustus 2000 drongen gendarmes betrokkene vader binnen tijdens de afwezigheid van zijn vader. De gendarmes vroegen naar de verblijfplaats van betrokkene vader. Betrokkene ontkende te weten waar zijn vader was en werd door de gendarmes meegenomen naar de "Gendarmerie Brigade" van Ekondo tot zijn vader zou opdagen. Betrokkene zag in de "Gendarmerie Brigade" dat een ander lid van de SCNC, S. J., eveneens was gearresteerd. Betrokkene werd opgesloten in een donkere kamer en werd dagelijks mishandeld en ondervraagd over de verblijfplaats van zijn vader. Na twee weken nam betrokkene de gendarmes mee naar de boerderij van zijn vader onder het voorwendsel de verblijfplaats van zijn vader te onthullen. Betrokkene slaagde erin de gendarmes te verschalken en kon ontsnappen. Hij ontmoette een voor hem onbekende blanke toerist, "Uncle", aan een hotel in Ekondo, aan wie hij zijn situatie uitlegde. "Uncle" besloot hem te helpen. Op 16 augustus 2000 bracht "Uncle" betrokkene naar Douala en trof de nodige regelingen opdat betrokkene het land zou kunnen verlaten. Op 18 augustus 2000 ging betrokkene te Douala aan boord van een schip, dat op 8 september 2000 in België aanmeerde. Betrokkene vroeg op 13 september 2000 (moet vermoedelijk 14 september 2000 zijn) asiel aan in België.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt dat de ingeroepen feiten ter staving van zijn asielaanvraag een uiting zouden zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève. Betrokkene stelt namelijk dat zijn problemen -fysische en psychische bedreiging vanwege de Kameroense autoriteiten- toegeschreven dienen te worden aan de politieke activiteiten van zijn vader binnen de afscheidingsbeweging SCNC en diens afwezigheid op 1 augustus 2000, terwijl betrokkene hieromtrent vage, incoherente en weinig aannemelijke verklaringen aflegde voor de diverse Belgische asielinstanties (Dienst Vreemdelingenzaken en Commissariaat-generaal). Zo is het opmerkelijk dat betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken de volledige betekenis van het letterwoord "SCNC" niet kende (punt 42, verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 19 september 2000), terwijl dit niet het geval was voor het Commissariaat-generaal (p.2, verhoorverslag Commissariaat-generaal). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde hij dat de gendarmes zijn vader in augustus 2000 opnieuw kwamen arresteren ('s nachts), maar dat hij kon vluchten (punt 42, verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken), terwijl hij voor het Commissariaat-generaal verzekert dat zijn vader -op het moment dat de gendarmes hem kwamen arresteren op 1 augustus 2000 ('s avonds)- reeds sedert 's morgens afwezig was (p. 10, verhoorverslag Commissariaat-generaal). Verder is het merkwaardig dat betrokkene er geen idee van heeft wie de nationale voorzitter is van de SCNC (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal) en hij geen enkele naam kent van prominente leden binnen de SCNC (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal), alhoewel zijn vader een leidinggevende functie uitoefende binnen de SCNC op lokaal vlak. Betrokkene is evenmin in staat details te verstrekken over de inhoud van de verklaring op Radio Buea in de nacht van 30 op 31 december 1999 (tenzij "verkondigen van scheiding tussen Frans en Brits Kameroen"), alhoewel hij verzekert voor het Commissariaat-generaal wel degelijk naar de verklaring te hebben geluisterd (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal). Wanneer hem door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd of hij zich niet interesseert in de strijd van de SCNC, antwoordt hij inderdaad niet geïnteresseerd te zijn en overigens geen lid te zijn van de SCNC (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal), hetgeen weinig aannemelijk is, gezien de prominente rol van zijn vader binnen de SCNC en de impact die de verklaring van Radio Buea op de Anglofonen (ook niet SCNC-leden) in Kameroen moet hebben gehad. Opmerkelijk is verder dat betrokkene slechts de namen van vier leden van de SCNC in Ekondo Titi kent (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal). Betrokkene's verklaring hiervoor, met name dat hij nooit vergaderingen van de SCNC bijwoonde en hij zelf geen lid is van de SCNC, komt weinig overtuigend over, aangezien de

vergaderingen van de SCNC in Ekondo in de woning van zijn vader werden gehouden. Verder weet betrokkene niet waarom zijn vader op 8 januari 2000 werd gearresteerd, noch wat hem werd gevraagd tijdens zijn opsluiting (tenzij "over de SCNC") (pp.6 en 9, verhoorverslag Commissariaat-generaal). In dit verband vermeldt hij ook voor het Commissariaat-generaal een vergadering in zijn woning op 7 januari 2000, maar weet hij niets te vertellen over de inhoud van de vergadering (p.6, verhoorverslag Commissariaat-generaal), noch weet hij welke documenten er werden meegenomen door de gendarmes (p.7, verhoorverslag Commissariaat-generaal). Betrokkenes verklaring, met name dat hij niet aanwezig was op de vergadering, komt weinig overtuigend over, aangezien hij zijn vader heeft teruggezien na zijn opsluiting in februari 2000 en er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat betrokkene naar de reden van de detentie zou hebben gevraagd en het onderwerp van de vergadering een dag voor de arrestatie. Betrokkene verklaart verder voor het Commissariaat-generaal dat zijn vader op 1 augustus 2000 werd gearresteerd omwille van een vergadering op 31 juli 2000 ter voorbereiding van een demonstratie in Ekondo. Wanneer hem door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd om welke reden en wanneer deze demonstratie dan wel zou plaatsvinden, bleef hij opnieuw het antwoord schuldig. Verder verklaarde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de blanke man hem na zijn ontsnapping uit de handen van de gendarmes de nodige regelingen trof opdat hij het land zou kunnen verlaten. Wanneer aan betrokkene door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd waarom de blanke man de SCNC niet contacteerde om zijn vader te vinden, antwoordde hij merkwaardigerwijs dat de leden van de SCNC op dat moment heel veel problemen hadden, het moeilijk was en de blanke man zijn leven poogde te redden (p.14, verhoorverslag Commissariaat-generaal), hetgeen weinig aannemelijk is. Wanneer hem door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd waarom hij niet vanuit België heeft getracht de SCNC in Kameroen te contacteren om zijn vader te lokaliseren, antwoordde hij eenvoudigweg het adres niet te weten (p.15, verhoorverslag Commissariaat-generaal), hetgeen weinig aannemelijk is, gezien de moderne communicatiemogelijkheden (zoals het internet, zie Homepage Southern Cameroons en internet, discussieforum SCNC).

In het algemeen kan nog worden opgemerkt dat betrokkenes jeugdige leeftijd en lage scholingsgraad, geen afdoende verklaring vormen voor zijn incoherente en weinig aannemelijke verklaringen. Overigens dient er te worden op gewezen dat betrokkene op het moment van het interview voor het Commissariaat-generaal bijna de leeftijd van achttien jaar had bereikt en van hem redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij precieze, coherente en aannemelijke verklaringen kan geven in verband met de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat betrokkene zelf geen politieke activiteiten zou hebben uitgeoefend, noch lid zou zijn van een politieke partij.

Betrokkenes verklaringen met betrekking tot zijn reisweg zijn overigens ook weinig overtuigend. Er dient immers vastgesteld te worden dat hij geen enkel detail geeft met betrekking tot de organisatie en het verloop van de bootreis en het schip (naam, nationaliteit, naam kapitein, aantal tussenhavens, aankomsthaven), waarmee hij naar België reisde (pp.15 en 16, verhoorverslag Commissariaat-generaal).

De door betrokkene neergelegde medische attesten, dd. 9 januari 2001, 25 januari 2001 en ongedateerd, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, omdat er geen uitsluitend wordt gegeven over (de) oorzaak van de door betrokkene opgelopen aandoening. Verder is betrokkene niet in het bezit van enig document dat de controle van zijn reisweg en identiteit mogelijk zou kunnen maken.

Tot slot brengt betrokkenes verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen ander element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene.

Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 30 november 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing gebrekkig is gemotiveerd en een schending inroept van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat de verzoekende partij stelt dat, hoewel zij duidelijk heeft gesteld nooit zelf actief betrokken te zijn geweest bij de SCNC en problemen ondervond door het lidmaatschap van haar vader, de commissaris-generaal haar verwijt niet op de hoogte te zijn van details aangaande de SCNC; dat, steeds volgens de verzoekende partij, rekening moet worden gehouden met haar jeugdige leeftijd; dat zij verder ook de argumenten van de commissaris-generaal inzake de "blanke man" en haar reisweg tegensprekt;

Overwegende dat de in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde formele motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bevindingen, vaststellingen en conclusies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die hebben geleid tot de bestreden beslissing, aangezien zij deze bij de uiteenzetting van haar middel betreft; dat, nu blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de beslissing kent, het middel, voorzover het gesteund is op de schending van de aangehaalde wet, niet dienstig kan worden ingeroepen;

Overwegende dat in redelijkheid van de kandidaat-vluchteling, zelfs wanneer deze 17 jaar oud is en beweert weinig geschoold te zijn, mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de commissaris-generaal in het huidige geval op redelijke gronden vaststelt dat een aantal tegenstrijdigheden, zoals te dezen in verband met de omstandigheden van de aanhouding van haar vader op 1 augustus 2000, de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij ondermijnen; dat deze tegenstrijdigheden, die geput werden uit de

verklaringen van de verzoekende partij, in de bestreden beslissing werden weergegeven; dat deze beslissing naar behoren formeel is gemotiveerd, nu zij de feitelijke en juridische elementen aangeeft waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich te dezen heeft gesteund om de asielaanvraag kennelijk ongegrond te verklaren; dat het te dezen niet kennelijk onredelijk is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit een warrig, weinig precies, soms incoherent en zelfs tegenstrijdig asielrelaas en uit het feit dat de verzoekende partij beweert niet te weten waarom haar vader werd gearresteerd, afgeleid heeft dat de asielaanvraag onontvankelijk was; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.